

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

23. DUBNA 2017

Z obsahu:

Podávat důvody naší naděje

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 5. dubna 2017
- strana 2 -

Některá zjevení našeho Spasitele Mariím a apoštolům; moudrost Královny nebes při naslouchání jejich zprávám o těch zjeveních (1)

Služebnice Boží sestra
Marie od Ježíše z Agredy
- strana 4 -

Mons. Martin David
byl jmenován
pomocným biskupem
ostravsko-opavské diecéze
- strana 7 -

Nevíra a milosrdenství
P. François Zannini
- strana 8 -

Dělej pořádek ve své duši
Rozmluvy Alice
Lenczewské s Pánem
Ježíšem
- strana 9 -

Svatá Kateřina Sienská,
učitelka církve
a patronka Evropy
- strana 11 -

Pěší pouť Fatima -
Santiago de Compostela
- strana 13 -

Giuseppe Bottani (1717-1784): Nevěřící apoštol Tomáš

Podávat důvody naší naděje (srov. 1 Petr 3,8-17)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

5. dubna 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! První list apoštola Petra má v sobě mimořádný náboj! K jeho pochopení je třeba číst jej i dvakrát, třikrát. Je s to poskytovat obrovskou útěchu a pokoj, poněvadž dává pocítit, že Pán je nám stále nablízku a nikdy nás nepouští, zejména v těch nejdelikátnějších a nejobtížnějších okolnostech našeho života. Co je však „tajemstvím“ tohoto listu a zvláště toho úryvku, který jsme právě vyslechli (srov. 1 Petr 3,8-9.14-15)? Tak zní moje otázka. Vim, že si dnes vezmete Nový zákon, najdete si první Petrův list a velice pozvolna si jej přečtete, abyste toto tajemství a sílu poznali. V čem tedy spočívá?

1. Tajemství spočívá v tom, že *kořeny tohoto textu jsou zapuštěny přímo ve Velikonicích*, v jádru tajemství, které se chystáme

slavit a které nám umožní vnímat plnost světla a radosti, pramenící z Kristovy smrti a zmrtnýchvstání. Kristus opravdu vstal z mrtvých, což je krásný pozdrav, který si můžeme vyměňovat v den Velikonoc: „Kristus vstal z mrtvých!“, jako to činí mnohé národy, připomínat si, že Kristus je vzkříšen, žije mezi námi a přebývá v každém z nás. Proto nás svatý Petr důrazně vybízí, abychom ve svém srdci chovali ke Kristu posvátnou úctu (srov. v. 16). Tam si Pán učinil příbytek ve chvíli našeho křtu a odtud nás a náš život dále obnovuje, naplňuje nás svojí láskou a plností Ducha. Proto nás apoštol vybízí, abychom *byli připraveni podávat důvody svojí naděje*: Naše naděje není nějaký pojem, není to pocit, není to mobil, není to spousta majetku! Naši nadějí je Osoba, je to Pán Ježíš, jehož živou přítomnost rozpoznáváme

v sobě a svých bratřích, protože Kristus vstal z mrtvých. Slovanské národy se během Velikonoc namísto oslovení „dobry den“ zdraví „*Christos voskrese!*“ – Kristus vstal z mrtvých!

2. Chápeme tedy, že tuto naději netřeba zdůvodňovat ani tak na teoretické rovině, tedy slovy, nýbrž především svědectvím života, a to jak uvnitř křesťanské obce, tak navenek. Pokud Kristus vstal z mrtvých a přebývá mezi námi, v našem srdci, pak Mu musíme také umožnit, aby byl vidět, neskrývat Ho v sobě, ale nechat Ho, aby v nás působil. To znamená, že Pán Ježíš se musí stále více stávat naším vzorem, vzorem života a že se máme učit jednat tak, jako jednal On. Dělat to, co dělal Ježíš. Naděje, která v nás přebývá, tudíž

Pokračování na str. 7

Co je důvodem naší křesťanské naděje? Odpověď je prostá, jasná, zároveň i vznešená a je hlavním obsahem tohoto čísla Světla: Kristovo zmrtnýchvstání. Oslavujeme ho po celou dobu velikonoční a každou neděli po celý rok. Radost z této ústřední skutečnosti dějin spásy by nás však měla naplňovat stále. Měla by být nedílnou součástí našeho bytí. Měla? Křesťan, který žije opravdově svoji víru, by měl spíše říci: Je...

Jsou chvíle, kdy si možná lámeme hlavu nad tím, kam se vytratila ona vnitřní radost ze života s Trojjediným Bohem – naším Stvořitelem, Spasitelem a Utěšitelem. Nejde přece o to, mít úsměv na tváři, když přitom vládne v srdci nepokoj, jehož zdrojem bývá v mnoha případech potlačení, či dokonce ztráta oné naděje – ať už jsou důvody jakékoliv: „nedostatek času“ se touto nadějí zabývat a žít jí; prostá lidská slabost, upřednostňující radosti tohoto světa; nedostatek pokory přijmout skutečnost své nutné závislosti na Bohu a na jeho milosti... Výroční fatimský rok je pro nás

Editorial

všechny výzvou, abychom se zahleděli do hloubi své duše a zkoumali, jak pevně máme křesťanskou naději zakotvenou ve svém životě. A pak – víra v Ježíšovo zmrtnýchvstání předpokládá rovněž víru v jeho výkupnou smrt na kříži a bezmezně přijetí všeho, co učil, konal a požadoval po lidech pro jejich spásu.

Rozjímání o událostech, které nastaly po Ježíšově zmrtnýchvstání (str. 4-6), nás může znovu nasměrovat ke správnému chápání naší víry a k tomu, co je pro naši spásu podstatné. Spása lidské duše spočívá v osvobození z pout hříchu a z moci satana a v přijetí Ježíše za svého Vykupitele. A to i přesto, že jsme ho osobně neviděli. Avšak víme z četných svědectví za uplynulých dva tisíce let, co všechno vykonal a že nelze o jeho pravém božství, zázracích, výkupné oběti a zmrtnýchvstání pochybovat. (str. 8)

Není dne, kdy by nás satan nepokoušel, zvláště usilujeme-li o intenzivní ži-

vot s Bohem. Někdy nás satan trýzní tak silně, že se můžeme spolu se svatou Kateřinou Sienskou ptát Ježíše, kde byl, když naše duše byla tak těžce zkoušena. (str. 11-12) Můžeme si však být jisti tím, že byl v našem srdci přítomen, jinak bychom v pokušení neobstáli. Je to přímý důkaz toho, že naše naděje ve Zmrtnýchvstalého není planá! Pokud však přece jen padneme – necháme ve své duši zvítězit satana, nezbyvá než v ní „udělat pořádek“ a upřímně litovat svého poklesku a toužit po nápravě. To zdůrazňuje i Ježíš polské mystičce Alici Lenczewské. (str. 9)

Nadějí všech lidí, nejen nás katolických křesťanů, je Ježíšovo zmrtnýchvstání. Je však nutné, aby každý člověk sám tuto naději uchopil jako pevnou kotvu, jež ho připoutá k Bohu Trojjedinému, který je Otec, Život a Láska. Nejen o neděli Božího milosrdenství tak můžeme v modlitbě zvláště prosit za to, aby všichni lidé došli k pravému poznání Boha, přijali jeho velkorysou nabídku spásy, a tak došli věčného štěstí v nebi.

Daniel Dehner

Ježíšovi vyvolení, kteří se v hodinách jeho utrpení rozprchli jako ovce bez pastýře, jsou opět spolu. Jdi za nimi do Večeřadla a staneš se svědkem jejich sklíčenosti, obav a nejistoty. Zavřené dveře je mají oddělit od okolního světa. Uchýlili se do ústraní především ze strachu, ale tato jejich odloučenost je ve skutečnosti nejlepší přípravou na opětovné setkání s Pánem a Místrem.

Je již večer té první velké Neděle. Ráno slyšeli zprávy žen, Petr a Jan viděli prázdný hrob, ale jejich nejistota trvá. Události uplynulých dnů byly příliš šokující a znamenaly zhroucení jejich dosavadních představ a očekávání. Ty dlouhé hodiny opuštěnosti a nejistoty jsou pro ně také dobou zamyšlení nad sebou a zpytování svědomí. To, co je nejvíce trápí, je obava, že ztratili Ježíše. Žili v jeho společnosti tři roky. Jeho přítomnost se pro ně stala tak samozřejmou a nezbytnou, že si už nedovedou představit, jak by mohli žít bez něho. Ani skutečnost, že již není v hrobě, je nezbytná obava a pochybnosti. Jestliže vstal z hrobu, kam šel? Proč se nevrátil ke svým? Více než Židů se začínají obávat toho, že tuto ztrátu sami zavinili. Tíže událostí posledních dnů a prožitý citový otřes je příliš šokující, než aby si mohli uvědomit, že se vlastně nestalo nic jiného než to, co Ježíš předpověděl. Jestliže nepochopili, ani když na vlastní oči viděli to, o čem předtím slyšeli, tím méně mohou pochopit, že oslavený Ježíš je stejně blízko, i když ho nevidíme, že nám může být nejbližší právě tehdy, když jeho přítomnost vůbec necítíme. Boží přítomnost se neměří našimi pocity.

Aby ses důvěrně spojil s Bohem, nestačí jeho blízkost. I ty se musíš přiblížit k němu. Přiblížovat se k Bohu znamená opouštět sám sebe, a to je vždy bolestné. Ale neboj se. Právě proto, že je ti Pán přitom nablízku, nedovolí, abys byl zkoušen více, než můžeš snést. V pravou chvíli ti dá zakusit svou přítomnost a pak poznáš v novém, netušeném světle jeho záměry i své nové poslání.

Když se naplnila lekce opuštěnosti a pochyb, stanul Pán uprostřed svých drahých: *Pokoj vám!*

Nejsou to vlastně stejná slova, která slyšeli před třemi dny, když se s nimi loučil? *Pokoj svůj vám dávám..., nermutě se a nebojte se... Řekl jsem vám to, abyste uvěřili, až se to stane...?*

Poslání v Božím jménu

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Jako Otec poslal mě, i já posílám vás.

Buďte klidní, moji drazí. Dílo, pro které jste *opustili všechno*, pokračuje. Jsem s vámi a vy jste se mnou. Podívejte se dobře, že jsem to Já. Až do skonání věků ponesu na svém těle královské znaky svého vítězství. Prorazili mi ruce a nohy, probodli můj bok, ale já žiji. Před třemi dny jste si mysleli, že mi věříte, ale já jsem vám předpověděl, že se rozprchnete a necháte mě samotného. Buďte dobré myslí. Přináším vám **odpuštění a mír**. *Nyní věříte?*

*Vím, že jste mě milovali a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha. Můj Otec sám vás miluje. Ta láska, kterou mě Otec miluje, je i ve vás. Prožíváte nyní radost a pokoj z milosti odpuštění a opětovného setkání se mnou. Pro tento pokoj a pro tuto radost jsem přišel na svět. Půjďte v mých šlépějích. Budete pokračovat v tom, co jste viděli u mne, když jste byli se mnou. Jako mne Otec poslal, tak nyní já posílám vás. Já jsem chodil a dobře činil, zaháněl zlé duchy a odpouštěl hříchy. To je to jediné, čeho je zapotřebí. Budete hledat to, co zahynulo, budete hledat ztracené ovce. Budete rozdávateli **milosrdné lásky mého nebeského Otce...** Půjďte a budete předávat **ovoce mého utrpení a mé smrti**. Budete **odpouštět hříchy**, aby lidé měli život a měli ho v hojnosti.*

Chápete, co jsem vám učinil?

A chápeš ty, co Ježíš učinil? Nyní víš, na čem mu nejvíce záleželo, když se dal zajmout, ponížít, odsoudit, zbičovat, ukřížovat, probodnout, pohřbit. Šlo mu o to, abys měl trvale k dispozici nevyčerpatelný poklad Otcovy milosrdné lásky. Aby všichni, kdo *zhřešili proti nebi a před Bohem*, mohli **vstát a jít k Otcovi**. To je to první, co sděluje apoštolům po bolestných hodinách očištného odloučení.

Jsou ještě plní nedokonalostí a obav, stále ještě mnoho věcí nevědí a nechápou, ještě nepřišel Utěšitel, aby jim *ukázal všechno*, ale již dostávají plnou moc, aby mohli dělat to, co židé tak zazlivali Ježíšovi, kdykoliv říkal: *Odpouštějí se ti*

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,42-47

(Křesťané) setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všechny naplňovala bázeň, poněvadž se prostřednictvím apoštolů dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechn svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecné oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povolaných ke spáse.

2. čtení - 1 Petr 1,3-9

Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé. Je pro vás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc (a vede) ke spáse, která se má ukázat (nyní) v poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás snad musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející

Dokončení na str. 13

hříchy. Neboť kdo může odpouštět hříchy, ne-li sám Bůh? Jsi svědkem, jak Bůh se jakoby nedočkavě dělí o svou božskou moc s těmito slabými, ustrašenými a chybujícími muži, jen abys měl zajištěn zdroj milosrdenství a měl jistotu, že se ti dostává Otcova odpuštění.

Poklekni Ježíši k nohám a vyznej z celého srdce: *Můj Pán a můj Bůh!* Nepřestávej mu děkovat za vykupitelský dar Božího milosrdenství. Děkuj za ty nepřehledné řady těch, kteří uposlechli jeho volání a dali se mu k dispozici, aby předávali jistotu jeho odpuštění. Děkuj mu za nekonečné řady kajících, kterým se dostalo a dostane daru odpuštění. Poděkuj za všechny viny, které utonuly a ještě utonou v moři Božího milosrdenství.

Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá na věky!

Bratr Amadeus

Některá zjevení našeho Spasitele Mariím a apoštolům; moudrost Královny nebes při naslouchání jejich zprávám o těch zjeveních (1)

XXVII. kapitola z knihy *Mystické Město Boží*, svazek III. – *Probodení*

766. Když zmrtvýchvstalý a oslavený Pán Ježíš navštívil a naplnil slávou svou nejsvětější Matku, rozhodl se jako milující Otec a Pastýř shromáždit stádečko svých ovcí, které potupa jeho umučení rozrušila a rozptýlila. Svatí patriarchové a všichni, které Pán vysvobodil z předpekli, Ho stále provázeli, ačkoli zůstávali při jeho zjeveních neviditelní. Pouze naši velké Královně se dostalo výsady, že je všechny viděla, poznávala a že se všemi mluvila v době mezi zmrtvýchvstáním a nanebevstoupením svého božského Syna. Kdykoliv se Pán ostatním neukázal, zůstával se svou milovanou Matkou ve večeřadle, které po celou dobu těch čtyřiceti dní neopustila. Tam spolu se sborem proroků a zástupy svatých, kteří svého Krále a Královnu provázeli, se těšila z přítomnosti Vykupitele světa. Aby se o zmrtvýchvstání Páně dozvěděli apoštolové, začal se nejdříve ukazovat ženám, a to ne kvůli jejich slabosti, ale proto, že byly pevnější ve víře a naději v jeho zmrtvýchvstání. To je pravá příčina toho, proč byly vyznamenány tím, že první spatřily vzkříšeného Ježíše.

767. Svatý evangelista Marek se zmiňuje zvláště o tom, že se Marie Magdalena a Marie Josefova dívaly, kam bylo položeno Ježíšovo tělo (Mk 15,47). Potom, když v sobotu večer s jinými svatými ženami opustily večeřadlo, šly do města a nakoupily další vonné masti a koření, aby se časně ráno po sobotě vrátily ke hrobu a ještě jednou uctily svaté tělo návštěvou a pomazáním. V neděli ráno, aniž věděly, že byl hrob z Pilátova nařízení zapečetěn a postavena k němu stráž (Mt 27,65), vstaly ještě před svítáním, aby uskutečnily svůj zbožný záměr. Cestou myslely jen na problém s odvalením velkého kamene od vchodu do hrobu, na který si vzpomněly až nyní. Ale jejich láska učinila lehkou i tuto překážku, i když nevěděly, jak ho odvalí. Když vyšly z večeřadla, byla ještě tma, ale než došly ke hrobu, už svítá-

lo, protože toho dne byly tři hodiny temnoty při smrti Páně nahrazeny časnějším východem slunce. Tento zázrak vysvětluje různost výroků svatého Marka a svatého Jana. Svatý Marek říká, že Marie přišly ke hrobu, když už slunce vyšlo, kdežto svatý Jan říká, že byla ještě tma (Mk 16,2; Jan 20,1). Oba mluví pravdu, že vyšly časně, ještě před svítáním, i že již slunce svým zrychleným letem vyšlo náhle právě tehdy, když ženy přišly ke hrobu, přestože se na své krátké cestě nikde nezdržovaly. Hrob tvořila klenutá hrobka jako jeskyně, jejíž vchod byl uzavřen velkou kamennou deskou. Uvnitř, trochu stranou a vyvýšena od země, byla vytesána kamenná lavice, na níž odpočívalo Spasitelovo tělo.

768. Krátce předtím, než si Marie vzpomněly a hovořily o obtíži spojené s odvalením kamene, nastalo silné a podivné zemětřesení. Ve stejné době anděl Páně otevřel hrob a odvalil stranou kámen, který byl na hrobových dveřích a bránil volnému vstupu (Mt 28,2). Při hluku, který tím byl způsoben, a při zemětřesení padli zděšení strážcové hrobu na zem a zůstali nehybně ležet, i když Pána neviděli, protože jeho tělo už v hrobu nebylo. Pán totiž vstal a vyšel z hrobu dřív, než anděl kámen odvalil. Marie, i když se trochu bály, si dodaly odvahy a posílněny Bohem přistoupily ke hrobce a vešly do ní. U vchodu viděly na odvaleném kameni sedět skvou-

cího anděla ve sněhobílém rouchu, který jim řekl: „Neděste se! Hledáte Ježíše Nazaretského, toho ukřižovaného: on vstal z mrtvých, tady není! Tohle je místo, kam ho položili.“ (Mk 16,5–6) Svaté ženy vešly, a když uviděly prázdný hrob, zarmoutily se, protože na ně nepřítomnost Páně působila víc než andělova slova. Uviděly jiné dva anděly, jak stáli každý u jednoho konce kamenné lavice, a ti jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, ale byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak k vám mluvil, když byl v Galileji. Říkal: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšníků, být ukřižován a třetího dne vstát z mrtvých.“ (Lk 24,5–7) „Ale jděte a řekněte jeho učedníkům a Petrovi, že jde před vámi do Galileje, právě tam Ho uvidíte, jak vám řekl.“ (Mk 16,7)

769. Takto upamatovány andělem si Marie vzpomněly, co jejich božský Mistr řekl. Ujištěny o jeho vzkříšení spěchaly od hrobu a zvěstovaly vše jedenácti apoštolům a všem ostatním následovníkům Páně. Avšak mnozí z nich byli ve víře tak otřesení, že zapomněli na slova svého Mistra a Vykupitele, proto považovali slova svatých žen za bláznovství (Lk 24,11). Mezitím, co svaté ženy plné rozechvění a radosti vypravovaly, co viděly, strážcové u hrobu se probrali ze své strnulosti a vstali. Když viděli hrob otevřený a bez svatého těla, utekli, aby to oznámili knížatům a kněžím (Mt 28,11). Ti nad tím velmi užasli. Hned se shromáždili se staršími k poradě, aby se usnesli, co by měli udělat pro to, aby zastínili tento zázrak, který byl tak zjevný, že nemohl zůstat utajen. Rozhodli se nabídnout vojákům mnoho peněz a přinutit je, aby říkali, že zatímco spali, přišli jeho učedníci a jeho tělo z hrobu ukradli. Kněží ujistili strážce, že je budou chránit, a rozšiřovali pak onu lež mezi židy. Mnozí byli tak pošetilí, že tomu uvěřili. I v naší době jsou ještě někteří, kteří tomu věří a dávají přednost

Marie od Ježíše z Agredy
(1602-1665)

Afrika poprvé nedokázala vyvážit pokles počtu kněží na Západě

výpovědi svědků, kteří tvrdili, že v době, o které svědčili, spali.

770. Přestože apoštolové a učedníci považovali zvěst Marii za pošetilou řeč, opustili svatý Petr a Jan večeřadlo a se záměrem přesvědčit se na vlastní oči běželi ke hrobu a ženy spěchaly za nimi (Jan 20,3). Svatý Jan přiběhl ke hrobu první, a aniž by vešel, viděl pohřební plátna ležet stranou. Počkal na příchod svatého Petra, který vešel do hrobu první. Oba viděli, že svaté tělo v hrobě není. Svatý Jan tak byl utvrzen v tom, v co začal věřit, když viděl velkou změnu na Královně nebes, jak jsem vypravovala v předešlé kapitole, a hned tuto víru vyznal. Oba apoštolové se vrátili, aby podali zprávu o zázraku, který viděli v hrobě. Marie však zůstaly opodál hrobu a s údivem hovořily o této události. Marie Magdalena ve velkém vzrušení a slzách vešla znovu do hrobu, aby ho prohlédla. Ačkoli apoštolové neviděli anděly, ona je viděla. Ptali se jí: „Ženo, proč pláčeš?“ Ona odpověděla: „Protože vzali mého Pána a já nevím, kam Ho položili.“ (Jan 20,13) Po těch slovech vyšla z hrobu, a když od něho poodešla, potkala Pána. Ona Ho však nepoznala a myslela si, že je to zahradník. A Pán se jí zeptal: „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“ (Jan 20,15) Magdalena nevěděla, že je to Pán, a v domněni, že je to zahradník, Mu řekla: „Pane, jestliže jsi Ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi Ho položil, a já si Ho vezmu.“ Laskavý Mistr pak řekl: „Marie!“ a pronášeje její jméno dal se jí poznat po hlase.

771. Jakmile Magdalena Ježíše poznala, vzplanula radostnou láskou a řekla: „Rabboni, Mistrě můj!“ Vrhla se k jeho nohám, chtěla je obejmout a políbit tak, jak to dělala dříve, ale Pán jí v tom zabránil a řekl jí: „Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevystoupil k Otcí. Ale jdi k mým bratrům a řekni jim: Vystupuji ke svému Otcí a vašemu Otcí.“ Magdalena šla plná radosti a útěchy. Brzy potkala jiné Marie. Sotva stačily vyslechnout, co se jí přihodilo a jak viděla zmrtnýchvstalého Ježíše, v době, kdy ještě stály pohromadě a rozmlouvaly spolu s údivem a se slzami radosti, ukázal se jim Pán a řekl: „Buďte zdraví.“ A jak říká svatý Matouš, všechny Ho poznaly, přistoupily, objaly jeho nohy a poklonily se Mu. Pán jim opět přikázal, aby šly k apoštolům a řekly jim, že Ho viděly, a ať odejdou do Galileje, že Ho tam uvi-

Ve Vatikánu byla představena *Statistická ročenka katolické církve*. Obsahuje údaje z roku 2015, které porovnává se stavem z předchozího roku a v pětileté perspektivě od roku 2010.

V roce 2015 byla na světě 1 miliarda 285 milionů lidí pokřtěných v katolické církvi, to znamená o jedno procento více než v předchozím roce a o 7,4 % více než před pěti lety. Největší nárůst byl zaznamenán v Africe: 19,4 % za pět let. V tomto časovém období vzrostl také počet biskupů, nejvíce v Asii (5,4 %) a v Evropě (4,2 %), a trvalých jáhnů (o 14,4 %).

V roce 2015 poprvé od roku 2000 klesl počet kněží. Podle údajů ročenky jich je 414 656. K největšímu úbytku došlo v Evropě, kde se jejich počet snížil o 2502. Nedokázal je vyrovnat ani výrazný nárůst v počtu kněží v Africe a Asii. Tato tendence souvisí rovněž s poklesem počtu

kněžských povolání. V pětileté perspektivě lze konstatovat růst počtu seminaristů po Kněžském roce 2010 (118 990 v roce 2010; 120 616 v roce 2011; 120 051 v roce 2012). V následujících letech, počínaje rokem 2013, se projevuje sestupná tendence (118 251 v roce 2013; 116 939 v roce 2014; 116 843 v roce 2015).

Dalším znepokojivým jevem, na který statistická ročenka poukazuje, je pokles počtu řeholních sester ve světovém měřítku: o 7,8 % od roku 2010. Tato tendence se nicméně netýká Afriky, kde jejich počet výrazně vzrostl (o 7,8 %), a jihovýchodní Asie (+ 3,9 %). Řeholnic ubývá zejména v Severní Americe (-17,9 %) a v Evropě (-13,4 %). V roce 2015 bylo na světě celkem 670 000 řeholnic.

Podle www.radiovaticana.cz,
7. 4. 2017

dí zmrtnýchvstalého (Mt 28,10). Ježíš pak zmizel a svaté ženy spěchaly do večeřadla a pověděly apoštolům vše, co se jim přihodilo. Ale apoštolové tomu stále nechtěli věřit (Lk 24,11). Ženy pak šly ke Královně nebes a řekly jí o těch událostech. I když díky duševní vizi Maria věděla o všem, co se přihodilo, naslouchala jejich vyprávění s neobyčejnou laskavostí a moudrostí. Vyuzila toho, co jí řekly, k utvrzení jejich víry v tajemství o zmrtnýchvstání a poukázala na výroky Písma svatého, které se Ho týkaly. Ale neřekla jim vše, co se stalo, i když byla učitelkou těchto věrných a zbožných učednic stejně, jako byl Pán učitelem apoštolů ve věcech víry.

772. Evangelisté neudávají, kdy se Pán ukázal svatému Petrovi, i když svatý Lukáš oznamuje, že se mu ukázal (Lk 24,34), ale ukázal se mu později než svatým ženám. Jako hlavě Církve se Petrovi zjevil v soukromí a dřív, než se zjevil všem, když byli pohromadě, nebo kterémukoliv z nich. To se stalo ještě téhož dne brzy potom, co mu svaté ženy sdělily, že se jim Pán zjevil. Brzy potom se ukázal Pán dvěma učedníkům jdoucím do Emauz, což podrobně popisuje svatý Lukáš (24,13-35). Toto městečko bylo od Jeruzaléma vzdálené 60 honů (přibližně devět amerických mil⁽¹⁾, či tři hodiny cesty). Jeden z nich se

jmenoval Kleofáš a druhým byl sám svatý Lukáš. Stalo se takto: Dva učedníci opustili Jeruzalém po tom, co uslyšeli zprávy, které vypravovaly ženy. Cestou rozmlouvali o událostech, které se týkaly umučení Páně, o svatosti jejich Mistra a o krutosti židů. Divili se tomu, že Všemohoucí dopustil, aby člověk tak svatý a nevinný trpěl taková bezpráví a muka. Jeden z nich řekl: „Viděl někdy někdo takovou mírnost a laskavost?“ A druhý dodal: „Kdo kdy viděl nebo slyšel o takové trpělivosti, aby někdo zůstal při takových mukách tak trpělivý, aby si ani slovem nepostěžoval nebo v zevnějším chování nevydal ani nejmenší známku nespokojenosti? Jeho učení bylo svaté, jeho život bezúhonný, jeho slova byla slova věčného života, jeho skutky byly pro dobro všech. Co na Něm jen ti kněží mohli vidět, že k Němu chovali takovou nenávisť?“ Druhý řekl: „Byl opravdu v každém ohledu obdivuhodný a nikdo nemůže popřít, že byl velkým prorokem. Vykonal mnoho zázraků, slepým dal zrak, nemocným zdraví, mrtvým život a všem prokázal obdivuhodná dobrodiní. Řekl ale, že třetího dne po své smrti vstane z mrtvých, což je dnes, ale naplnění tohoto proroctví jsme ještě neviděli.“ Druhý řekl: „Předpověděl také, že bude ukřižován, a to se splnilo doslova.“ (Mt 20,19)

773. Během takové a podobné rozmluvy se jim ukázal Pán v šatech poutníka, který jakoby náhodou se s nimi setkal jako pocestný, který jde stejným směrem jako oni. Pozdravil je a řekl jim: „O čem jste to hovořili, neboť se mi zdá, že jste smutní?“ Kleofáš odpověděl: „Ty jsi zřejmě jediný, kdo pobývá v Jeruzalémě a neví, co se tam v těchto dnech událo?“ Pán řekl: „A co to bylo?“ Na to učedník odpověděl: „To s Ježíšem Nazaretským, který byl prorok mocný v činech i ve slovech před Bohem a před vším lidem, jak Ho naši velekněží a naši přední mužové vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali Ho. A my jsme doufali, že On má vysvobodit Izraele. Ale k tomu všemu už je to třetí den od té doby, co se to událo! Je pravda, že nás ohromily některé z našich žen. Časně zrána se odebraly ke hrobu, a když nenašly jeho tělo, vrátily se a řekly nám, že měly dokonce vidění andělů, kteří o Něm říkají, že žije. Někteří z našich lidí šli ke hrobu a shledali, že je to právě tak, jak říkaly ženy; Jeho ale neviděli. My jdeme do Emauz, abychom vyčkali, jak se věci vyvinou.“ Pán jim na to odpověděl: „Ach, nechápavá srdce, zdráhající se uvěřit všemu, co ohlásili proroci! Což neměl Kristus snášet všechno to utrpení, aby vešel do své slávy?“

774. A při rozvíjení těchto tajemství jim božský Mistr vysvětlil svůj život a smrt, kterou musel podstoupit pro vykoupění lidského pokolení. Vyložil jim různé části Písma svatého: o beránkovi, kterého nařídil Mojžíš zabít, jeho krví označit vchody domů a nakonec sníst (Ex 12,7); o smrti nejvyššího kněze Árona (Nm 20,28); o smrti Samsona skrze jeho lásku ke snoubence Dalile (Sd 16,30), mnohé Davidovy žalmy poukazující na bezbožnou radu, na ukřižování, na rozdělení roucha (Ž 10; 16; 18; 20; 22); o tom, že jeho tělo nedozná porušení; o tom, co se praví v knize Moudrosti (2,20) a ještě jasněji u Izaiáše (53,3) a Jeremiáše (11,19) ohledně jeho umučení, zvláště že bude jako malomocný a muž bolesti, že bude veden na porážku jako beránek a neotevře svá ústa, a u Zachariáše, který Ho viděl probodeného mnoha ranami; a mnoho dalších výroků z Písma svatého, které jasně ukazují na tajemství jeho svatého života a smrti. Vroucností těchto argumentů byli oba učedníci pomalu rozněcováni láskou a osvětleni ve víře, kte-

rá u nich potemněla. Když došli k Emauzům, řekl jim božský Mistr, že půjde dál. Oni Ho však horlivě prosili, aby u nich zůstal, že se už připozdívá a nastává večer. Pán jim vyhověl a na jejich pozvání s nimi zasedl po židovském způsobu k večeři. Pán vzal chléb tak, jak to obyčejně dělal, požehnal ho, lámal a podával jim ho, a s ním zároveň i jistotu, že On je jejich Vykupitel a Mistr.

775. Poznali Ho, protože otevřel oči jejich duším. V tom okamžiku však zmizel jejich tělesnému zraku a už Ho více neviděli. Oni zůstali ve stavu údivu a radosti, rozmlouvali spolu o tom, jak hořeli láskou, když k nim cestou mluvil a vykládal jim Písmo. Bez meškání se vrátili do Jeruzaléma (Lk 24,33), i když už byla noc. Vešli do domu, ve kterém se ve strachu před židy skrývali apoštolové. Našli je, jak probírají zprávy o vzkříšení Spasitele a to, jak se už zjevil Petrovi. K tomu nyní tito dva učedníci přidali vše, co se jim stalo na cestě do Emauz, i jak poznali Spasitele při lámání chleba v Emauzích. V tomto shromáždění byl i svatý Tomáš, který, přestože slyšel důkazy a svědectví svatého Petra, jenž tvrdil, že viděl zmrtvýchvstalého Mistra, nechtěl těmto třem učedníkům ani ženám uvěřit, ale zůstal ve svých pochybnostech a nevěře. Pak pod vlivem své nevěry rychle opustil jejich společnost. Krátce potom, co Tomáš odešel a byly zamčeny dveře, vešel Pán a ukázal se shromážděným. Stal mezi nimi a pozdravil je slovy: „Pokoj vám!“ (Lk 24,36)

776. Při tomto neočekávaném zjevení se apoštolové báli a domnívali se, že vidí ducha nebo nějaký přelud. Proto Pán dodal: „Proč jste tak rozrušeni a proč vám v srdci vyvstávají pochybnosti? Podívejte se mi na ruce a na nohy; vždyť jsem to přece já! Sáhnete si na mne a uvědomte si, že duch nemá maso ani kosti, jak to vidíte na mně!“ (Lk 24,38–39) Apoštolové byli tak rozrušeni a zmateni, že i když Ho viděli a dotýkali se jeho zraněných rukou, nemohli uvěřit, že je to skutečně Ten, se kterým mluvili a jehož se dotýkali. Laskavý Mistr, aby je ještě více přesvědčil, jim řekl: „Máte tu něco k snědku?“ Oni Mu radostně podali kus pečené ryby a plást medu. Když před nimi pojezl, zbytek rozdělil přítomným a řekl: „Toto přece jsou slova, která jsem vám říkal, když jsem byl ještě s vámi: musí se splnit vše, co je o mně na-

psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Při těchto slovech jim otevřel jejich mysl. Hned Ho poznali a porozuměli výrokům Písem, které se týkaly jeho umučení, smrti a zmrtvýchvstání třetího dne. Když je poučil, řekl jim opět: „Pokoj vám! Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás, abyste učili svět poznávat pravdu, Boha a život věčný, kázali pokání za hříchy a jejich odpuštění v mém jménu.“ Po těchto slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu budou zadrženy. Každé všem národům počínající od Jeruzaléma.“ Když Pán apoštoly potěšil, utvrdil ve víře a dal jim i všem kněžím moc odpouštět hříchy, zmizel z jejich středu.

777. To vše se stalo během Tomášovy nepřítomnosti, ale řízením Páně se Tomáš brzy nato do shromáždění vrátil a apoštolové mu vyprávěli, co se během jeho nepřítomnosti stalo. Avšak přestože je našel tak změněné a v radostném nadšení, zůstal nevěřícím, zatvrzelým a trval na svém názoru, že neuvěří tomu, co všichni tvrdili, dokud Ho nespatri svými vlastníma očima, nedotkne se Ho svými rukama, dokud nevloží svůj prst na místo hřebů a nevloží svou ruku do jeho boku (Jan 20,25). V této zatvrzelé nevěře setrval osm dní, dokud opět nepřišel Spasitel zavřenými dveřmi a nepostavil se uprostřed apoštolů, mezi kterými byl i Tomáš. Pozdravil je jako obyčejně slovy: „Pokoj vám!“ Potom povolal Tomáše, laskavě ho pokáral a řekl mu: „Vlož si sem prst: hle, mé ruce; natáhni ruku a vlož ji do mého boku a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš se dotkl svatých ran a byl v nitru osvětlen. Uvěřil a uznal svou chybu. Padl tváří na zem a řekl: „Můj Pán a můj Bůh!“ Nato mu Pán řekl: „Protože mě vidíš, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“ Potom Pán zmizel a zanechal apoštoly i Tomáše plné světla a radosti. Ihned vyhledali nejsvětější Marii, aby Ji oznámili, co se stalo, tak jak to udělali po prvním zjevení Páně.

(Pokračování)

Z knihy *Mystické Město Boží*.

Svazek III. – Probodení.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2015. Str. 518–530.*

Poznámky:

⁽¹⁾ Asi 14,5 km. [pozn. red.]

Mons. Martin David byl jmenován pomocným biskupem ostravsko-opavské diecéze

Svatý otec František jmenoval dosavadního generálního vikáře ostravsko-opavské diecéze Mons. Martina Davida pomocným biskupem této diecéze a přidělil mu jako titulární stolec *Diocesis Thuccensis in Numidia* v dnešním Alžírsku.

Mons. Martin David se narodil 15. 8. 1970 v Čeladné (okr. Frýdek-Místek) a vyrůstal v obci Ženkla (okr. Nový Jičín) v rodině spolu se svými třemi sourozenci – bratrem a dvěma sestrami. Po maturitě na Středním odborném učilišti strojírenském v Kopřivnici začal pracovat jako mechanik strojů a zařízení ve Státním podniku Tatra Kopřivnice. V letech 1989–1990 absolvoval základní vojenskou službu a po ní až do roku 1993 pracoval v kopřivnické Tatře. Od roku 1991 začal při zaměstnání dálkově studovat teologii na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, kde byl od roku 1994 přijat k dennímu studiu teologie. Po ukončení studia v ro-

ce 1999 nastoupil jako jáhen ve funkci prefekta do Teologického konviktů v Litoměřicích. Dne 24. června 2000 přijal v katedrále Božského Spasitele v Ostravě z rukou biskupa Františka

Václava Lobkowicze kněžské svěcení. Jako farní vikář poté působil ve farnosti u konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě. V roce 2002 byl jmenován administrátorem farnosti Stěbořice a excurrento administrátorem farnosti Hlavnice. Od roku 2000 do roku 2007 byl také pověřen službou kaplana pro mládež v děkanátu Opava. V roce 2008 ho biskup František Václav Lobkowicz jmenoval generálním vikářem ostravsko-opavské diecéze. Od roku 2009 je členem Liturgické komise ostravsko-opavské diecéze a zároveň zastupuje diecézi v Liturgické komisi České biskupské konference. Dne 12. ledna 2012 mu udělil papež Benedikt XVI. čestný titul Kaplan Jeho Svatosti.

V době uzávěrky tohoto čísla Světla nebylo známo datum biskupského svěcení Mons. Martina Davida.

Podle www.radiovaticana.cz,
7. 4. 2017

Podávat důvody naší naděje - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

nemůže zůstat skryta v nás, v našem srdci – taková naděje by byla chabá, kdyby neměla odvahu vyjít ven a dát se spatřit. Naše naděje, jak vysvitá z 34. žalmu, citovaného Petrem, musí nutně sálat ven a mít ve vztahu k bližnímu vytríbenou a nezaměnitelnou formu jemnocitu, úcty a laskavosti, ba dokonce odpuštění vůči tomu, kdo nám působí zlo. Člověk, který nemá naději, nedovede odpustit, není s to poskytovat a *mít útěchu z odpuštění*. Ano, protože takto jednal Ježíš a nadále tak jedná skrze ty, kdo Mu dávají prostor ve svém srdci a životě, vědomi si toho, že zlo se nepřemáhá zlem, nýbrž pokorou, milosrdenstvím a mírností. Mafiáni si myslí, že zlo je možné přemoci zlem, a proto se mstí a dopouštějí se mnoha věcí, které všichni známe. Neví totiž, co je to pokora, milosrdenství a mírnost. Proč? Protože mafiáni nemají naději. Přemýšlejte o tom.

3. Proto svatý Petr prohlašuje, že „je lépe, abyste snášeli utrpení [...] za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného“ (v. 17). Neznamená to, že je dobré trpět, ale trpíme-li kvůli dobru, jsme ve společenství s Pánem, který trpěl a byl ukřižován pro naši spásu. Když tedy také my v méně či více závažných životních situacích snášíme utrpení kvůli dobru, jako bychom kolem sebe rozsévali semena vzkříšení, semena života a umožňovali světlu Paschy, aby zářilo v temnotách. Proto nás apoštol vybízí, abychom vždycky odpovídali „přáním dobrého“ (srov. v. 9). Dobrořečení není formalita, není to jen znamení zdvořilosti, nýbrž velký dar, který jsme jako první přijali a který můžeme sdílet s bratry. Je to zvěst Boží lásky, bezmezná láska, která se nevyčerpá, nikdy nepomine a je pravým základem naší naděje.

Draží přátelé, pochopme také, proč nám apoštol Petr říká, že jsme „blessed“, když musíme trpět pro spravedlnost (srov. v. 13). Není to jenom z morálního či asketického důvodu, nýbrž proto, že kdykoli staneme mezi posledními a marginalizovanými anebo když na zlo neodpovíme zlem, nýbrž nemstíme se a od-pouštíme, promíjíme a dobrořečíme, pokaždé, když takto jednáme, záříme jako živá a skvoucí znamení naděje, stáváme se tak nástroji útěchy a pokoje, podle Božího srdce. Pokračujme tedy s jemnocitem, mírností a laskavostí, prokazujeme dobro i těm, kdo nás nemají rádi anebo nám škodí. Kupředu!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

(Redakčně upraveno)

Nevíra a milosrdenství

„Neuvidím-li v jeho rukou stopu po hřebec a nevloží-li prst do té stopy po hřebec a nevloží-li ruku do jeho boku, neuvěřím.“ (Jan 20,25)

Nevíra svatého Tomáše je také naší nevírou. Člověk 21. století chce vidět, aby uvěřil. Chce mít přehled, aby si byl jistý, že je to pravda, a teprve po této jistotě uvěří. Ale Kristus říká svatému Tomáši: „Nebud' nevěřící, ale věřící!“ Když spatřil oslaveného Krista, zvolal Tomáš: „Můj Pán a můj Bůh!“ Je to uznání zmrtvýchvstalého Krista, je to uznání pravdy vůči zjevení oslaveného Krista před jeho apoštoly.

Ježíšova odpověď Tomášovi však není lichotivá: „Protože mě vidíš, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“

Ty mě poznáváš jako oslaveného, protože jsi mě uviděl tváří v tvář. Ale blahoslavení jsou ti, kteří v moje slavné zmrtvýchvstání uvěřili, aniž by mě viděli. To jsou opravdoví věřící, protože mi důvěřují a mají víru lásky. Ti nepochybují ani o mně, ani o mém slovu, protože mě milují. Oni vědí, že nebudou zklamáni. Ježíš miloval vždycky ty, kteří opravdu věřili jemu a jeho moci lásky a milosrdenství. Všem, kteří uvěřili, ukázal svoji dobrotu a svoji schopnost uzdravit je tělesně a duševně.

Víra, která miluje Krista, je ta víra, která mu předchází a nepochybuje o jeho moci, i když se vše zdá být ztraceno. Slepec z Jericha zvolal: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ve své slepotě poznal Mesiáše a očekával od něho všechno a Ježíš mu řekl: „Co mám pro tebe učinit?“ – „Rabbi, ať znovu vidím!“

Ježíš mu odpověděl: „Běž! Tvá víra tě zachránila.“

Protože Tomáš neuvěřil slovům apoštolů, Kristus se vrátil, aby se nevěřícímu ukázal a otevřel mu oči a srdce k víře. Jak přece řekl Otec Pio: „Nejhorší urážkou, jakou můžeme Bohu učinit, je pochybovat o něm.“ O něm, který je Pravda sama a dokonalá důvěra.

Když se Ježíš apoštolům po 40 dnů tak často zjevoval, dělal to proto, aby jim a také nám zjevil, že skutečně vstal z mrtvých a od té doby je s námi skrze Ducha Svatého, kterého nám posílá, a že své

církvi ukazuje pravou cestu tím, že proměňuje srdce lidí a připravuje je na konečné obrácení.

Osm dní po svém zmrtvýchvstání se Kristus ukázal apoštolům. Dal jim svůj mír, znamení své otcovské lásky a pak je rozeslal, aby splnili svoje spásonosné poslání, tak jako on byl poslán od Otce, aby splnil svoje poslání. Dal jim Ducha Svatého a plnou moc, aby vyznávali a odpouštěli hříchy lidí, nebo neodpouštěli, když lidé svých provinění dokonale nelitovali a pevně se nerozhodli se jich už nedopouštět.

Kristus jim dává pravomoc, aby rozlévali na hříšníky svoje milosrdenství, aby je uvedli znovu do stavu milosti a udělali z nich nového člověka, který je očištěn láskou Otce k Synu a milostí Ducha Svatého. Bůh nás miluje skrze kněze a říká nám: „Odpouštím vám všechny vaše hříchy, jděte v pokoji a už nehrěšte.“

Svatost smíření je svátostí soucitu, svátostí Božího milosrdenství, která člověka očišťuje od jeho hříchů a umožňuje mu lépe se pozvednout k Bohu, protože je teď

osvobozen od zátěže a pout svých provinění. Vyznat své hříchy a přijmout Boží odpuštění znamená zakusit radost a Boží milosrdenství.

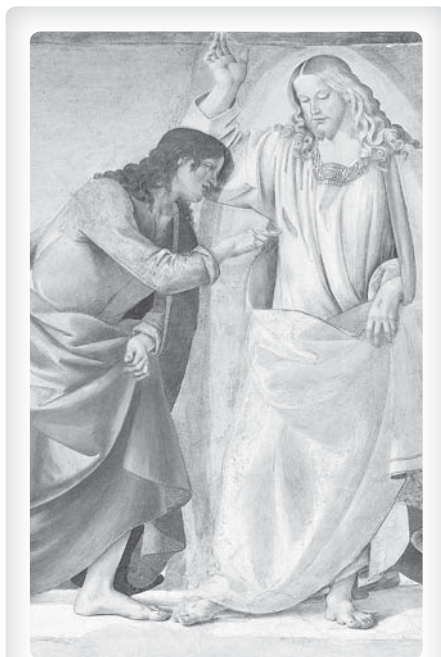
Když na konci svého života nabídneme Pánu, který je ztělesněným milosrdenstvím, jenom své odpuštění, nemusíme se bát o svoji spásu, protože jak by mohl Bůh lásky někomu odeprít svoje odpuštění, které na zemi předával, když byl milosrdný ke svým bratřím? Ale, moji bratři, pomysleme také na ty, kteří se vždycky zdráhali odpustit svému bližnímu. Budou před Bohem velmi nuzní, protože jak říkal Georges Bernanos⁽¹⁾: „To jediné nenapravitelné neštěstí je stát jednoho dne bez lítosti před tím, který odpouští.“

V neděli po Velikonocích, o svátku Pánova milosrdenství, chceme vykonat skutek víry. Chceme věřit, že Bůh, který je přítomný v Eucharistii, nás může přivést k tomu, abychom přijali odpuštění našich bratří a abychom odpustili i my.

Tak se staneme šťastnými, budeme-li rozsévat po světě milosrdenství a mír, protože pravý mír kvete vždy nad spravedlností a tam, kde je vzájemné odpuštění. A nezapomeňme nikdy, že odpuštění, které dopřáváme svým bližním, znamená, že sami sebe v lásce posvěcujeme. A přijmout odpuštění znamená uznat svoje vlastní chyby a růst v pokore. Tak člověk neztrácí nic, ale získává všechno, když odpouští nebo odpuštění přijímá.

Jako odměnu mu dá Pán pravý mír svatých, kteří jsou schopni poznat sami sebe jako hříšné lidi, kteří jsou vždycky připraveni jednat s láskou k bližnímu, aby bylo ve světě více lásky a přispělo se tím k rozšíření nebeského království na zemi.

Z Maria heute 5/2014
přeložil -mp-

Melozzo da Forlì (1438-1494):
Nevěřící Tomáš, detail

Poznámky:

⁽¹⁾ Francouzský katolický spisovatel (1888-1948), známý svými romány *Pod sluncem Satanovým* a *Deník venkovského faráře*. [pozn. red.]

Dělej pořádek ve své duši

Uvádíme úryvky rozmluv polské mystičky Alice Lenczewske s Pánem Ježíšem. Bůh vybízí Aliciným prostřednictvím každého z nás, abychom se s důvěrou dítěte poddali jeho uzdravující moci ve svátosti pokání a smíření. Citované dialogy se týkají podmínek dobré zpovědi.

Zpytování svědomí

† Mé dítě, pohlédni spolu se Mnou do svého srdce a přečti v Mých očích pravdu o sobě: o tvém srdci a o tvých skutečích. A pros o mé milosrdenství vůči sobě. (...)

- Čím je hřích, Otče?

† Odejítím ode Mne.

- Člověk zůstane sám?

† Člověk nikdy není sám. Pokud není se Mnou, je se satanem, který ho k sobě přitahuje stále více, a stává se na něm závislým. Nejčastěji nepozorovaně, aby ho nepoplašil. (...)

† Vztažným bodem - ve skutečnosti - jsou moje dary, které jsem do tebe vložil, a možnosti, jaké pro tebe vytvářím. Zamysli se nad tím a všimni si, jak to všechno využiješ, abys sloužila druhým; abys vytvářela svůj vztah k lidem, k sobě, ke Mně. (...)

† Nezdržuj se u vnějších skutečností. Všimni si, jak vypadala tvoje touha. Byla taková jako moje? Vzrušovala tvé srdce a dýchalas jí celý den? Ve kterých chvílích, situacích jsi zapomínala? Kdy ti bylo hůř, kdy to bylo nejtěžší? Co ničilo tvou touhu? Všimni si toho, co bylo nejhorší. Dej Mi to. Pros o pomoc moji Maminke, svaté, anděly. A lituj, pros, abych napravil, abych doplnil tvoji oběť dne, hodiny, chvíle.

Lítost nad hříchy

- Jak se připravovat na zpověď?

† Plakat nad každým hnutím srdce, které nebylo láskou.

† Zkoumej, dítě moje, záměry svého srdce, zda je jejich zdrojem moje láska, nebo tvé zaměření se na sebe. Vystavuj své srdce paprskům mé lásky, abych je bez ustání léčil a obohacoval.

† Svátost duše a její převaha nad tělem se získává skrze stav zkroušenosti vyplývající z učení Kříže. Ta zkroušenost, pokud je upřímná, přivádí k odmítnutí žádostí těla, myslí a srdce a umrtvuje všechno, co neposvěcuje duši. Není cesty ke svátosti

bez setrvávání v hluboké zkroušenosti, bez milování Boha ze všech sil, bez milování všeho, co stvořil.

Pevné rozhodnutí k nápravě

- Co je nejdůležitější [v pokání]?

† Opravdová lítost a touha po nápravě. Lítost za špatné chování beze snahy o nápravu nemá cenu, poněvadž se nic nezmění. A v životě musí všechno vést ke změně k lepšímu - k dokonalosti. Když budeš žít ve zkroušenosti a v lásce - tvůj život bude plný jednoduchosti dítěte, odevzdanosti dítěte, dětinné důvěry a lásky milované. To bude plností askeze a plností zadostiučinění za pokání.

- To pořad v sobě ponesu pocit viny vůči tvé lásce?

† Ano, protože budeš pořad hříšnice. Když pocit viny působí vděčnost za moje milosrdenství a obdiv k mé lásce - to je moc dobře. Horší je, když odrazuje a ubíjí. Snaž se tedy o konstruktivní pocit viny. O takový, který tě ke Mně přibližuje a zesiluje tvou oddanost a lásku.

Vyznání hříchů

- Čím je zpověď?

† Návratem s mou pomocí.

- Co je tehdy nejdůležitější?

† Touha po návratu, vůle k návratu a volání o pomoc ke Mně.

- A zpovědník?

† On je skutečně nástrojem. A nemá význam, jaký ten nástroj je. Já si mohu každým nástrojem posloužit tak, jak chci. Rozhodnutí, jaký je návrat, záleží na člověku: na intenzitě touhy, na upřímnosti, na důvěře. Já to všechno vím, a zpovědník plní moji vůli. Předávám ji takovým způsobem, aby ji člověk mohl přijmout. Proto mají doporučení zpovědníka sílu. Je to moje síla. (...) Není důležité, ke komu půjdeš ke svaté zpovědi, ale co přineseš ve svém srdci, co složíš přede Mnou v přítomnosti člověka, který ti bude dán pro tu chvíli. Důležitý není člověk, ale tvoje láska a zkroušenost.

† Neskrývej svoje slabosti, vždyť skrývaná slabost vládne nad tebou. Zatímco nad vyjevenou slabostí vládneš ty. (...) Je třeba se zpovídat z nedostatku lásky v srdci, v myšlenkách, v pohlížení na druhého člověka.

† Je třeba uvést jednotlivé hříchy: ty činy tvého srdce i myslí, kterými jsi bezprostředně zranila Mne nebo někoho z lidí. A ta opomenutí, kvůli nimž ses nepřičinila o růst Božího království v duších (ve své i v duších jiných). Ale je třeba si také všimnout a vypovědět vnitřní příčinu spáchaného zla, kterou - řečeno zcela všeobecně - je větší láska k sobě než k Bohu a než k bližním. Nakolik větší, o tolik větší hříchy způsobuje, poněvadž ty jsou projevem sobeckosti, pýchy a jim podobné zlé sebelásky.

Sáhni tedy do zdroje zla a obviňuj se z příliš malého úsilí v odevzdávání Mně sebe i své duše zraněné účinky prvotního hříchu. Ó příliš chabá touha se mnou každodenně pobývat a odevzdávat se Marii v každé sebemenší špatné náklonnosti.

Při každém svém úmyslu, pomyšlení a činu se zamysli, zda tím chceš budovat Boží království, nebo uspokojit své sobectví.

Zadostiučinění Bohu i bližním

† Touha po pokání je druhá složka lásky k Bohu kromě smutku. Je tu ale jedna podmínka: Umrtvování je třeba přijímat s radostí a s láskou k těm, s jejichž pomocí jsi zkoušena. Na tom záleží hodnota a opravdovost pokání - prostředku tvého očištění a očištění těch, pro které to chceš získat.

Pros o světlo poznání pravdy a o milosrdenství pro tvou ubohost. Nedej se unášet hněvem, nesnaž se vždy trvat na svém, nehledej zlo u jiných a nespravedlnost u Boha i u lidí. Neobviňuj se a netrap se, že ti bylo ukřivděno.

Potkala tě moje milost a moje milosrdenství, protože toužím přivolat tě zpět z tvých slepých uliček na moji cestu. Děkuj svému Bohu za milost, že tě přivolal, za milost kajcnosti, za milost zadostiučinění v pokání, jaké ti dávám. Dělej pořádek ve své duši a pros, abych z ní odstranil všechno, co není čistou láskou k Bohu i k bližnímu.

Z Miłujcie się! 3/2016 přeložila -vv-

ZEMŘEL MONS. ERICH PEPRÍK, PAPEŽSKÝ PRELÁT

Na Květnou neděli 9. 4. 2017 zemřel zaopatřen svátostmi ve věku 95 let Mons. Erich Peprík, papežský prelát.

Narodil se 25. 11. 1922 v Ostravě. Kněžské svěcení přijal 5. 7. 1946 v Olomouci. Působil v duchovní správě v Otrokovicích, Štíplě, Trnavě u Zlína, Dubicku, Třeštině, Horní Bečvě, Vsetíně a Liptálu.

Od roku 1989 byl generálním vikářem arcibiskupa Mons. Františka Vaňáka, kancléřem a čestným kanovníkem kroměřížské kapituly. V roce 1990 se stal členem kněžské rady, sboru konzultorů a od roku 1992 byl šest let generálním vikářem arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, následně notářem.

V květnu 1990 se zasloužil spolu s panem Josefem Vlčkem o znovuoobnovení činnosti Matice cyrilometodějské, spolku, jehož byl pak dlouhá léta místopředsedou a pomáhal panu Vlčkoví s vydavatelskou činností. V roce 1993 spolek založil dceřinnou společnost Matice cyrilometodějská s.r.o., v níž byl jednatelem do roku 2001.

Do důchodu odešel v roce 2009. Poslední léta strávil v klášteře sester Svatého Kříže v Kroměříži.

Se zesnulým jsme se rozloučili v úterý 18. dubna 2017 při bohoslužbě v katedrále sv. Václava. V týž den byl uložen do hrobu ve Slavkově u Opavy.

Prosíme čtenáře Světla o modlitbu či mši svatou za tohoto obětavého služebníka Božího.

Redakce Světla

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti, apoštolové mé lásky, na vás je, abyste šířili lásku mého Syna všem těm, kteří ji nepoznali. Vy, malá světla světa, která já mateřskou láskou učím, aby svítila jasně plným světlem. Modlitba vám pomůže, protože modlitba vás zachraňuje, modlitba zachraňuje svět. Proto, děti moje, modlete se slovy, city, milosrdnou láskou a obětí. Můj Syn vám ukázal cestu – On, který se vtělil a učinil ze mne první kalich, On vám svou vyvýšenou obětí ukázal, jak se má milovat. Proto, děti moje, nebojte se mluvit pravdu. Nebojte se měnit sebe i svět tím, že šíříte lásku, tím, že působíte, aby byl poznáván a milován můj Syn a druzí v Něm. Já jsem jako Matka stále s vámi. Prosím svého Syna, aby vám pomáhal, aby ve vašem životě vládla láska – láska, která žije, láska, která přitahuje, láska, která dává život. Takové lásce vás já učím – čisté lásce. Na vás je, apoštolové moji, abyste ji poznali, žili a šířili. Modlete se city za vaše pastýře, aby s láskou mohli dosvědčovat mého Syna. Děkuji vám.“

2. dubna 2017

Mons. Hoser: Největším zázrakem Medžugorje je individuální zpověď

Arcibiskup Henryk Hoser během setkání na závěr svého týdenního pobytu na poutním místě Medžugorje v Bosně a Hercegovině řekl, že lidé v Medžugorje otvírají srdce Bohu a přicházejí k pramenům víry. Jakkoli je tam přivádí mariánská zbožnost, je to zároveň místo skutečně kristocentrického kultu.

Jako osobní vyslanec papeže Františka se seznamoval s různými formami pastorace na tomto místě, vydal se na pěší pouť na Horu zjevení, setkal se s vizionáři a odsloužil mši svatou pro poutníky. Zdůraznil při ní, že největším „zázrakem“ Medžugorje je individuální zpověď, která je svátostí milosrdenství a zmrtvýchvstání.

„V dnešním, velmi nepokojném světě se Medžugorje stává světlem a poselstvím pokoje,“ řekl papežský vizitátor během setkání s novináři. Poukázal na to, že každý rok přichází na toto místo 2,5 milionu lidí a od roku 1986, kdy se začaly vést statistiky, přistoupilo k přijímání více než 37 milionů poutníků. „Lidé na tomto místě zakoušejí přítomnost posvátna a otevírají se Bohu života,“ řekl Mons. Hoser. Jako nejdůležitější pastorační prvky jmenoval Eucharistii, jež je v centru veškeré činnosti, hlásání Božího slova, adoraci Nejsvětější svátosti, růženec a individuální zpověď. „Jsou to věci, na které se ve staré Evropě stále více zapomíná,“ poznamenal papežský vyslanec s tím, že díky nim poutníci přicházející

do Medžugorje objevují význam vnitřního života a vztahu s Bohem. Připomněl zároveň „plodnost“ tohoto místa, která se odráží ve více než 600 povoláních ke kněžskému a řeholnímu životu. Arcibiskup Hoser zdůraznil, že zde lze nepochybně mluvit o efektivní nové evangelizaci.

Papežský vyslanec opět zdůraznil, že jeho úkolem bylo prozkoumat pastorační situaci v Medžugorje, a nikoli vyjadřovat se k pravdivosti mariánských zjevení. Vybídl v této věci k trpělivosti a zdůraznil, že čím složitější je problém, tím více času církve potřebuje, aby podala definitivní odpověď. Poukázal mimo jiné na to, že za posledních 36 let bylo napočítáno více než 40 000 osobních zjevení. To je velice vysoké číslo, tím spíše, že se nepojí s jediným místem, jak tomu bylo například v Lurdech, nýbrž – jak to charakterizoval arcibiskup Hoser – „přesouvá se za vizionáři“. Dodal zároveň, že s důvěrou očekává výsledky práce komise Svatého stolce pro přezkoumání zjevení v Medžugorje a konečné papežovo rozhodnutí. Zdůraznil také význam titulu, jakým je poctěna Panna Maria na tomto místě. „V situaci fragmentarizované třetí světové války se Panna Maria Královna míru stává světlem pro současný svět pohroužený v temnotách,“ řekl papežský vizitátor v závěru svého pobytu v Medžugorje.

Podle www.radiovaticana.cz, 7. 4. 2017

Svatá Kateřina Sienská, učitelka církve a patronka Evropy

(25. března 1347 – 29. dubna 1380)

Kateřina se narodila spolu se svojí sestrou Giannou, dvojčetem – po 22 starších sourozencích – jako dcera barviče kožešin Giacomu Benincasa a jeho ženy Lapy 25. března 1347 v Sieně v Itálii. Gianna brzy zemřela. V roce 1348 adoptovali rodiče Benincasovi desetiletého sirotka jménem Tommaso. Od dětství pocítovala Kateřina hlubokou náklonnost k Bohu a k Panně Marii. Už v pěti letech se uměla zbožně modlit „Zdrávas, Maria“ a měla radost z toho, když je opakovala na každém stupni schodiště. Sotva v šesti letech měla Kateřina své první zjevení, které jí v její horlivosti pro víru dále posílilo: poželhal jí Kristus.

V srpnu 1362 zemřela její nejstarší sestra Bonaventura v šestinedělí. Po uplynutí doby smutku se měla Kateřina vdávat, ale silně se tomu bránila. Rodiče se obrátili na Tommasa. Když viděl Kateřinino rozhodnutí věnovat se Bohu zasvěcenému životu, poradil jí, aby si jednoduše ostříhala vlasy. Rodiče reagovali velmi rozzlobeně. Její matka neměla pro ni žádné pochopení a nutila ji, aby nadále nahrazovala děvečku v domě. Tu se rozhodla Kateřina zřítit si ve svém nitru „malou klášterní buňku“, do níž se během práce uchýlovala s Kristem. Představovala si, že její matka je svatá Matka Boží, její otec Ježíš, její sourozenci učedníci Kristovi a svaté ženy... Tak mohla Kateřina díky svému daru představivosti žít kontemplativně ve světě a získávat ve všedních dnech mnoho příležitostí k setkání s Bohem. Svoje žáky později poučovala: „Všechny práce, které konáme pro své bližní i pro nás samotné z lásky, i když mohou být povrchní, jsou modlitbou, pokud se vykonávají se svatým úmyslem.“

Jednou se Kateřině ve snu zjevil svatý Dominik a předal jí oděv dominikanky. Vzhledem k její rozhodnosti byl nakonec její otec srozuměn s tím, že se připojí ke kajícím sestrám svatého Dominika. Koncem roku 1364 byla oblečena do hábitu.

Už během noviciátu se asketicky žijící Kateřině dostalo milosti zjevení a rozho-

vorů s Ježíšem. Tyto mystické dary byly doprovázeny současně momenty zoufalství, strachu a silných pokušení. Po jednom takovém pokušení byla Kateřina odměněna zjevením Pána: „Dobrotivý a laskavý Ježíši,“ mluvila k němu. „Kde jsi byl, když byla moje duše trápena takovým soužením?“ – „Byl jsem ve tvém srdci, Kateřino, protože nenechám nikdy napospas ty, kteří se jako první ode mne neodvrátí, tím že holdují hříchu.“ ... „Jakže? Ty jsi byl v mém srdci, zatímco já jsem byla zaplavena nejhavnějšími myšlenkami?“ – „Kdybych tam nebyl přítomen, podlehl bych pokušením: Já jsem způsobil, že jsi mohla odolat a že jsi byla smutná. A potěšil jsem se z tvé věrnosti během toho bolestného boje.“ V jednom dopisu vyvodila Kateřina z tohoto zážitku takového poučení: „Bůh připouští pokušení, aby se naše ctnosti mohly osvědčit...“

Kateřinina sláva se rozšířila, a tak začala zahrnovat svými radami šlechtice a politiky, umělce a obyčejné lidi, zasvěcené osoby a kleriky. Vznikla okolo ní skupina žáků, které nabádala, aby pracovali ke spáse svých bližních.

Když začala Kateřina také cestovat, narazila její příčinnost jak v Sieně, tak také

*Giovanni di Paolo di Grazia
(kolem 1403 - 1482):
Sv. Kateřina Sienská*

u dominikánského řádu na odcizení a byla předvolána v roce 1374 před generální kapitulou dominikánů ve Florencii. Přidělili jí jako duchovního rádce ještě dodnes uctívaného jako blahoslaveného, budoucího generálního mistra řádu, Rajmunda z Capuy, který se stal nejenom jejím zpovědníkem, ale také jejím duchovním a adoptivním synem.

Duchovní život pro ni spočíval v jednotě s Bohem, který je „Cesta pravdy“. Nejlepší vedení na této cestě poskytuje utrpení Kristovo. „Jemu je třeba dát přednost přede všemi knihami.“

Jednoho dne se dokonce odvážila do cely smrti Niccola di Toldo, odsouzeného z politických důvodů, a zapřísahala ho, aby se smířil s Bohem. Její návštěva proměnila mladého muže: vyzpovídal se, byl přítomen mši svaté a přijal svaté přijímání. K jeho velké radosti byla v den jeho popravy přítomna také Kateřina. Potom, co zemřel se jménem Ježíše a Kateřiny na rtech, viděla svěťce, jak vchází jeho duše do království nebeského „jako nevěsta, která překračuje práh ženichova domu“.

Od roku 1375 se Kateřina angažovala pro návrat papežů z Avignonu (kde sídlili z politických důvodů od roku 1309) do Říma, jakož i za jednotu a nezávislost církve. „Církev není nic jiného než Kristus sám,“ napsala. Hierarchicky organizovaná církev zastává nezbytný úřad pro spásu světa. To byl základ pro Kateřininu úctu a vášnivou lásku k papeži, kterého vnímala jako „Krista na zemi“ a zahrnovala ho dětskou přichylností a poslušností: „Kdo neposlouchá Krista na zemi, který zastupuje Krista na nebesích, ten nemá podíl na Krvi Božího Syna.“

Tak předjímalasvěťce dogma o primátu papeže, které bylo definováno I. vatikánským koncilem v roce 1870.

Kateřinina napomenutí byla praktickým prováděním poslání, které dostala od Boha. Nešlo jí o to, aby se měnily struktury církve, nechtěla rebelovat proti duchovním nebo měnit něco v oblasti obřadů ani zavádět novinky v kázni, nýbrž usilovala o to, aby bylo nevěstě Kristově vráceno její původní poslání.

„Svatá Kateřina milovala církev takovou, jaká skutečně je,“ říkal papež Pavel VI. Jak víme, měla dvojitý pojetí: To první je mystické a neviditelné, to je podstatný pohled svázaný s Kristem,

slavným Vykupitelem... Druhé pojetí je lidské, historické, institucionální a konkrétní, ale nikdy není odpoutané od božského hlediska. Je sporné, zda naši dnešní kritikové instituce církve jsou schopni oběma hlediskům vyhovět...“ (*Audience*, 30. 4. 1969)

Obnova církve se týkala nejprve kleriků, které Kateřina chovala ve velké úctě. Ve svém dialogu o božské Prozřetelnosti dává promlouvat Bohu: „Vybírám svoje služebníky k vaší spáse, aby vám předávali Krev jediného, pokorného a neposkvrněného Beránka, mého Syna.“ Kateřina se ale snaží také o obrácení laiků. Jednomu muži, který propadl tělesným náruživostem, napsala: „Milý bratře, nesetrvávej už déle ve smrtelném hříchu! Říkám ti: Sekera je už položena na kořeny stromu. Vezmi lopatu Boží bázňe a nechej se vést rukou lásky. Odlož zkaženost své duše a svého těla. Nebud' svým vlastním katem tím, že se oddělíš od svého milého Pána, Ježíše Krista! ... Vždyť milosrdenství Boží je větší než naše starosti, pokud jenom chceme svůj život změnit.“

Na prosby městských představitelů Florencie se vydala Kateřina v dubnu 1376 do Avignonu, kde se setkala s papežem. Prosila ho o tři věci: aby se vrátil do Říma, aby podnikl velkou křížovou výpravu a nakonec aby zasáhl proti nepravostem a hříchům uvnitř církve. Ve městě Avignonu byla Kateřina vnímána kvůli svému rostoucímu vlivu na papeže, ale také kvůli svým extatickým stavům odehrávajícím se na veřejnosti, s určitou nedůvěrou. Papež ji dal potají sledovat, ale nakonec ji nemohl nic vyčítat.

Neduživý francouzský papež Řehoř XI. opustil Avignon 13. září 1376 a vydal se do Itálie, kde právě zuřily velké nepokoje, aby 16. ledna 1377 dojel do Říma. Dne 27. března 1378 papež Řehoř XI. zemřel. Brzy nato byl zvolen jeho nástupcem Urban VI. Ale především francouzští kardinálové, kteří nebyli spokojeni s autoritativním stylem nového papeže, svolali na 18. září 1378 shromáždění do Fondi a zvolili ze svého středu kardinála Roberta ze Ženevy za vzdoropapeže Klementa VII. To byl pro Kateřinu závažný čin, který, jak se ukázalo, dovedl církev ke čtyřicetiletému rozkolu.

Dne 29. ledna 1380 upadla Kateřina při své poslední návštěvě svatopetrského dó-

mu do extáze a viděla Ježíše, jak k ní přistoupil a položil na její úzká ramena těžký, neklidný člun církve. Pod obrovskou tíhou se v mdlobách zhroutila.

Svámi mnoha kajícími cvičeními silně zesláblá a nemocná rozloučila se brzy potom se svými přáteli. Když 29. dubna cítila, jak se blíží její konec, modlila se ještě jednou zvláště za katolickou církev a za Svatého otce.

Dříve než zemřela, prohlásila: „Svůj život v církvi jsem dokonala a pro církev svatou se vydala. To je pro mě jedinečná milost.“ Potom říkala se zářícím obličejem slova Spasitelova: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha“ (Lk 23,46),

naklonila tiše hlavu a zesnula v Pánu ve věku 33 let.

„Historicky vzato byla Kateřinina oběť zřejmým neúspěchem,“ dodal papež Pavel VI. „Ale kdo může tvrdit, že se její hořící láska vyčerpala zbytečně, když ji následovalo nesčetné množství panenských duší, bezpočet kněží, zbožných a aktivních laiků? Tato láska hoří ještě stále – spolu s Kateřinými slovy: »Sladký Ježíši – Ježíši, moje lásko«. Kéž by tento oheň v nás hořel dále, kéž by nám dával sílu, abychom mohli opakovat slovo a dar Kateřiny: »Vydala jsem svůj život za církev svatou.«“

Z VISION 2000 - 1/2014 přeložil -mp-

Migranti se nalodují z donucení, prohlašují „Lékaři bez hranic“

„Čtyřicet procent lidí zachráněných z plavidel ve Středomoří vysvětluje, že byli donuceni k nalodění,“ říká generální ředitel humanitární organizace *Lékaři bez hranic* Arjan Hehenkamp, citovaný v deníku Svatého stolce (5. 4. 2017). Nizozemský představitel zmíněné organizace mluvil v italském hlavním městě o šestiměsíční práci v Libyi a návštěvách detenčních zařízení v Tripolisu, která označil za „sklady lidí, vystavených mučení a zneužívání“. Jsou v nich uvězněni nejenom migranti, nýbrž také lidé, kteří v Libyi žijí už desítky let a jsou odchyťováni na ulici, protože „mají hodnotu v penězích a jsou zbožím na výměnu“, uvedl Hehenkamp. Podle dostupných dat jsou v libyjských detenčních zařízeních shromážděny desetitisíce lidí, v prostorách, které by jich měly pojmout na nejvýš pětinu. Jedinou možností, jak uniknout násilí a zneužívání, je podplatit ostrahu, vysvětlil humanitární pracovník a dodal: „Ve chvíli, kdy se vězni dostanou k penězům a chtějí si zaplatit za odchod z tábora, jsou proti své vůli nahnáni na loď.“

Organizace *Lékaři bez hranic* tak upozornila na existenci skutečného byznysu, systematicky provozovaného gangy, které rozhodují o životech potenciálních migrantů. Humanitár-

ní organizace zajišťuje lékařskou péči v zařízeních, která jsou formálně kontrolována odborem pro ilegální migraci tripolské vlády, uznané Organizací spojených národů. Problém spočívá v tom, dosvědčují *Lékaři bez hranic*, že se v nich příliš často dostanou k moci různé ozbrojené skupiny. Jak potvrdil Arjan Hehenkamp, „libyjské pobřežní hlídky dosud nemají pod plnou kontrolou všechna plavidla ani jejich personál. Obávají se totiž, že zásah proti překupníkům by mohl mít negativní dopad na vlastní rodinné příslušníky.“

Bezskrupulózní přístup překupníků dosvědčuje také březnová zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), opětovně uvedená vatikánským deníkem (10. 3. 2017). Informuje o nalezení 22 těl mrtvých migrantů ze subsaharské Afriky na severozápadním libyjském pobřeží u města Sábbrata. Překupníci zde o prvním březnovém víkendu chladnokrevně zabili všechny, kteří se vzpouzeli nastoupit na loď a odmítali se plavit na rozbourěném moři. Podle svědectví přeživších nechťeli překupníci ztracet čas s lidmi, kteří se přičili jejich plánům, píše *L'Osservatore Romano*.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
5. 4. 2017

Benedikt XVI. se dožil 90 let

Emeritní papež Benedikt XVI. dne 16. dubna 2017 oslavil 90. narozeniny. Nezapomínejme na něj ve svých modlitbách a zahrnujme do nich také jeho úmysly. Kéž mu Bůh dopřeje ještě mnoho dní strávených na modlitbách za církev a svět! A Panna Maria ať nad ním rozprostírá svůj ochranný plášť!

Redakce Světla

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

zlato, které přece bývá čištěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to ke chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Za to budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti, až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše.

Evangelium – Jan 20,19–31

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebců a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Pěší pouť Fatima – Santiago de Compostela

Fatimské jubileum 2017

V letošním roce si celý svět připomene 100. výročí Zjevení Panny Marie ve Fatimě. Skupina pěti poutníků z Čech, Moravy a Slovenska, motivována tímto velkým výročím, ve spolupráci s Národním centrem Světového fatimského apoštolátu v Koclířově, se chystá vykonat pěší pouť do Fatimy v Portugalsku a pokračovat až ke svatému Jakubovi do Santiaga de Compostely ve Španělsku.

Pouť bude zahájena bohoslužbou v kapli Panny Marie, Matky křesťanské jednoty, na Velehradě. Pak poutníci zahájí putování symbolickým kilometrem za doprovodu všech přítomných a známých. Doprovodné vozidlo je přepraví přes Rakousko, Itálii a Francii do Španělska a Gibraltaru, kde je uchovávána socha Panny Marie – Matky Evropy, odkud poutníci zahájí vlastní pěší putování. Trasa povede přes Sevilu do Lisabonu a odtud do Fatimy, kam poutníci dojdou asi za měsíc, po ujití 725 km.

Po duchovním programu ve Fatimě a nezbytné přestávce k odpočinku budou poutníci pokračovat ve svém putování do Santiaga de Compostely za svatým Jakubem. Ujdou dalších 500 km. Půjdou po prastaré jižní poutní cestě z Lisabonu do Santiaga, nazývané *Camino Portugués*. V Santiagu ukončí své putování v katedrále před hrobem sv. Jakuba.

Zpáteční trasa doprovodným vozidlem povede přes Francii a Německo. Celková délka pěší části pouti je 1200 km, doba trvání dva měsíce (květen, červen 2017).

Celou pouť obětují poutníci na úmysly papeže Františka, olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera, za obrácení lidstva v duchu fatimských zjevení Pan-

ny Marie, za obnovu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, za mír a pokoj ve světě, za všechny naše rodiny, zvláště za rodiny v nouzi, a na vlastní úmysly poutníků a všech, kteří je budou duchovně na dálku doprovázet.

Pouť se uskuteční pod záštitou a s požehnáním Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a metropolity moravského, dále s podporou Českomoravského centra Fatima v Koclířově, které organizuje pod vedením Mons. Pavla Dokládala letošní celonárodní pouť do Fatimy, a ve spolupráci a s duchovním vedením poutníka Jana – Mons. Jana Peňáze, předsedy Matice velehradské a správce mariánského poutního místa ve Křtinách.

Zveme všechny příznivce na mši svatou za poutníky v pondělí 1. května 2017 v 7.30 hodin do kaple Panny Marie, Matky křesťanské jednoty na Velehradě, po které můžete pěší poutníky do Fatimy doprovodit na jejich prvním, symbolickém kilometru z Velehradu k poutnímu kříži směrem na Tupesy.

Karel Kavička, poutník

UPOZORNĚNÍ: Další pokračování (66) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP uveřejníme až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Pondělí 24. 4. 2017

6:05 UNITED Report (1. díl): Identita **6:30** Klapka s ... (96. díl): Františkem Soukupem **7:30** Mezi pražci (57. díl): Duben 2017 **8:15** Outdoor Films s Milanem Daňkem (36. díl): Natáčení v opravdové divočině **9:55** Ars Vaticana (18. díl) **10:10** Otec Ivan **10:40** Buon giorno s Františkem **11:45** Bible pro nejmenší: Balaam **11:50** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvaha a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **13:25** Hop Trop na Mohelnickém dostavníku 2015 (4. díl) **14:05** Národní kámen **14:50** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **16:00** V souvislostech (182. díl) **16:20** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **16:30** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **16:50** Přežil jsem holocaust: svědectví Lud'ka Eliáše **18:00** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **18:20** Hluk **18:30** Bible pro nejmenší: Poslední večere **18:35** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **18:45** Víra do kapsy [P] **19:00** Vatican magazine (907. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Syrie – kolébka křesťanství **20:00** Dům ze skla? (14. díl) [L] **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **21:15** Terra Santa news: 19. 4. 2017 **21:40** Kulatý stůl: Slušnost, respekt, etiketa **23:15** Velehradská zastavení, díl 2. – Cyrilometodějská tradice v Olomouci **23:30** Vatican magazine (907. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25. 4. 2017

6:05 Má vlast: Uničov **7:10** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **7:25** V souvislostech (182. díl) **7:45** Pod lampou **9:50** Muzikanti, hrajte **10:20** Vatican magazine (907. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:50** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **11:45** Bible pro nejmenší: Poslední večere **11:50** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Cesta k andělům (100. díl): Zdeňka Rybová – Hnutí pro život **13:15** Ars Vaticana (18. díl) **13:30** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **13:40** Příběh o Žofii **14:25** Kulatý stůl: Slušnost, respekt, etiketa **16:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, Žít s tajemstvím **16:25** Nikaragua – Dobrý pastýř, biskup David Zywiec **16:55** U VÁS (14. díl): Folklor v módě **18:00** Cirkus Noeland (7. díl): Roberto, Kekulín a tuleň **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **18:35** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **18:40** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **19:10** Vezmi a čti: Duben 2017 **19:30** Zpravodajské Noeviny (859. díl): 25. 4. 2017 [P] **20:00** Svatý Jan Neumann **21:00** Řeckokatolický magazín (106. díl) [P] **21:15** Cvrlikání (51. díl): Lua **22:25** Post Scriptum **22:35** Terra Santa news: 19. 4. 2017 **23:00** Po volání: S boromejkami v Praze **0:05** Zpravodajské Noeviny (859. díl): 25. 4. 2017 **0:25** Vlci v Lužici **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26. 4. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (859. díl): 25. 4. 2017 **6:25** Klapka s... (97. díl): Ing. Luborem Patschem **7:25** Salesiáni na Kubě **7:45** Vatican magazine (907. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:20** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **9:25** Ars Vaticana (18. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Bulharsko – Život ve skrytosti **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **11:50** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **13:35** Kněz Slanina **14:10** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: astrofyzik **14:55** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **15:05** UNITED Report (1. díl): Identita **15:30** Zpravodajské Noeviny (859. díl): 25. 4. 2017

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

15:55 Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **16:10** Cvrlikání (51. díl): Lua **17:20** Můj Bůh a Walter: Zlo **17:40** Legrace za pár drobných **18:00** Píseň svobody – Bakhita **18:30** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého **18:35** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **18:40** Naše peníze, jejich osud **19:30** Terra Santa news: 26. 4. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LEICHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – O exorcismu **21:20** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne **22:15** Generální audience Svatého otce **22:50** Meandry řeky Odry **23:15** Víra do kapsy **23:30** Příběhy odvaha a víry – Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **0:05** Modlitba se zpěvy z Taizé **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27. 4. 2017

6:05 BET LEICHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – O exorcismu **6:25** Přežil jsem holocaust: svědectví Lud'ka Eliáše **7:35** Ztracená ovečka **8:00** Missio magazín: Duben 2017 **9:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, žít s tajemstvím **9:30** Terra Santa news: 26. 4. 2017 **9:55** Česká věda **10:10** Kulatý stůl: Slušnost, respekt, etiketa **11:45** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého **11:50** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum: Záznam homílie P. Leoše Ryšky SDB [P] **12:15** Má vlast: Uničov **13:20** Řeckokatolický magazín (106. díl) **13:40** Generální audience Svatého otce **14:15** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **14:30** Školy naděje **14:40** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: astrofyzik **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny (859. díl): 25. 4. 2017 **16:20** Libanonský odkaz **16:45** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **17:00** Cesta k andělům (100. díl): Zdeňka Rybová – Hnutí pro život **18:00** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **18:30** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **18:35** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **18:45** Ars Vaticana (19. díl) [P] **19:00** Večere u Slovaka: 3. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (860. díl): 27. 4. 2017 [P] **20:00** U VÁS (15. díl) [P] **21:05** Putování po evropských klášterech: Benediktinky Oosterhout **21:35** Zpravodajské Noeviny (860. díl): 27. 4. 2017 **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Vatican magazine (907. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:35** Můj Bůh a Walter: Zlo **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28. 4. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (860. díl): 27. 4. 2017 **6:25** Bol som mimo: Od teraz po tvojom – Denis Blaho **7:30** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **7:45** Buon giorno s Františkem **8:50** Víra do kapsy **9:05** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **10:10** Dům ze skla? (14. díl) **11:15** Příběhy odvaha a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **11:50** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (19. díl) **13:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **13:20** BET

LECHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – O exorcismu **13:40** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **14:00** Papež František v Egyptě: Zdrovitostní návštěva prezidenta republiky a Velkého imáma al-Azhar [L] **15:05** Rok na Svatém Hostýně **16:00** Zpravodajské Noeviny (860. díl): 27. 4. 2017 **16:25** Poselství svatých: Matka Tereza **16:40** Papež František v Egyptě: Setkání s autoritami [L] **17:45** Hop Trop na Mohelnickém dostavníku 2015 (4. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Samson **18:35** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **18:45** Můj Bůh a Walter: Zlo **19:05** Putování po evropských klášterech: Benediktinky Oosterhout **19:35** Z jasné Hory do světa **20:00** Neomova pošta: Duben [L] **21:45** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra **22:00** Večere u Slovaka: 3. neděle velikonoční **22:30** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **23:30** Outdoor Films s Dinou Štěrbovou (35. díl): Touhy a úděl **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29. 4. 2017

6:05 Letohrad – muzeum řemesel **6:25** Mezi pražci (57. díl): Duben 2017 **7:10** Svatý Jan Neumann **8:05** BET LEICHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – O exorcismu **8:25** Cirkus Noeland (7. díl): Roberto, Kekulín a tuleň **8:55** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **9:00** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **9:35** Víra do kapsy **10:00** Papež František v Egyptě: Mše svatá [L] **11:35** Zpravodajské Noeviny (860. díl): 27. 4. 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:15** Post Scriptum: Záznam homílie P. Klementa Rečla [P] **12:25** Pod lampou **14:30** Vatican magazine (907. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:15** Papež František v Egyptě: Setkání s kněžími, řeholníky a bohoslovci [L] **16:30** Dům ze skla? (14. díl) **17:30** Muzikanti, hrajte **18:05** Příběhy odvaha a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **18:35** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky **18:40** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **18:45** Princ, který si vybral Dona Boska **19:30** V souvislostech (183. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako lékař [P] **21:35** Na pomezí ticha a tmy [P] **22:25** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory [P] **22:35** Hop Trop na Mohelnickém dostavníku 2015 (4. díl) **23:20** Řeckokatolický magazín (106. díl) **23:40** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **0:45** Zvečtně šupolím **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 30. 4. 2017

6:15 Ars Vaticana (19. díl) **6:25** Otec Ivan **7:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, Žít s tajemstvím **7:25** Řeckokatolický magazín (106. díl) **7:40** Víra plná života – Chile **8:25** U VÁS (15. díl) **9:30** Večere u Slovaka: 3. neděle velikonoční **10:00** Angola, země afrického snu **10:30** Mše svatá z poutního chrámu ve Štípě [L] **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (183. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako lékař **15:00** Muzikanti, hrajte **15:30** Příběh Řůzencového oltáře **16:00** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne **16:55** Můj Bůh a Walter: Zlo **17:15** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **17:55** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá [P] **18:00** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **18:30** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **19:00** BET LEICHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – O exorcismu **19:15** Chléb náš vezdejší **19:25** UNITED Report (2. díl): Svoboda **20:00** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **22:40** V souvislostech (183. díl) **23:00** Dům ze skla? (14. díl) **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 24. 4. o 15:00 hod.: Hodina milosrdenstva

Priamy prenos modlitby k Božiemu milosrdenstvu z Košíc zo Svätyně Božieho milosrdenstva.

Utorok 25. 4. o 17:30 hod.: Doma je doma (Ovocie košatého stromu svätého Vincenta)

400. výročie Vincentskej charizmy a ovocie na konároch jej košatého stromu predstaví Pali Danko a jeho hostia.

Streda 26. 4. o 20:25 hod.: Quo vadis

Relácia TV Lux v spolupráci s pastoračným centrom Quo vadis v Bratislave. Hostia moderátora Mariána Gavendu o hodnotách a hľadaní.

Štvrtok 27. 4. o 21:50 hod.: Blahorečenie rómskeho svätého – 1997 (dokument)

Španiel Zefiryn Giménez Malla sa stáva v roku 1997 prvým rómskym blahoslaveným v histórii. Na jeho blahorečenie sa zúčastnilo asi 4000 Rómov z celého sveta, medzi nimi aj skupina zo Slovenska.

Piatok 28. 4. o 16:40 hod.: Pápež František na návšteve Egypta

Priamy prenos zo stretnutia s prezidentom as-Sísím a hlavou koptských kresťanov v Egypte Tawadrosom II.

Sobota 22. 4. o 20:30 hod.: Jeremiáš (hraný film)

Prorok Jeremiáš opúšťa svoju rodinu, aby v Jeruzaleme oznámil Boží odkaz. Nikto mu neverí a pokladajú ho za zradcu. On však pokračuje vo svojom poslaní. Nakoniec Babylončania skutočne napadnú krajinu a zničia Jeruzalem.

Nedeľa 30. 4. o 10:00 hod.: Svätá omša z Bardejova

Priamy prenos sv. omše z Bardejova-Poštárky pri príležitosti 25. výročia posvätenia kríža a 20. výročia vyhlásenia rómskeho mučeníka Zefirína za blahoslaveného.

TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI, avizovaná ve Světlech č. 10-12/2017 na termín 5.-7. května 2017 se z technických důvodů **přesouvá na nový termín: 30. 6. 2017 – 2. 7. 2017**. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. **Kontakt:** rodina Machů, Sehradice, tel. 577 138 029, mobil 737 186 039.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku P. Jaroslava Brože, Th.D., s názvem EXORCISMUS V PRAXI**, která se bude konat **v úterý 2. května 2017 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Srdečně zveme na **MARIÁNSKOU DUCHOVNÍ OBNOVU** konanou **ve Štěkní u Strakonice od pátku 5. května 2017 od 18 hodin do pondělí 8. května 2017 do 14 hodin**. Obnovu povede **P. George, indický vincentin sloužící ve východní Africe**. Více na tel. 606 627 626 nebo na www.cz.frbill.net.

Liturgická čtení

Nedeľa 23. 4. – 2. neďele veľikonočnĳ
1. čt.: Sk 2,42-47
Ž 118(117),2-4.13-15.22-24
Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Petr 1,3-9
Ev.: Jan 20,19-31

Pondělí 24. 4. – nezávazná památka sv. Jiří nebo sv. Fidela ze Sigmaringy (v pražské katedrále: slavnost sv. Vojtěcha)
1. čt.: Sk 4,23-31
Ž 2,1-3.4-6.7-9
Odp.: srov. 12c (*Blaze všem, kdo se uchylují k Hospodinu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 3,1-8

Úterý 25. 4. – svátek sv. Marka
1. čt.: 1 Petr 5,5b-14
Ž 89(88),2-3.6-7.16-17
Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mk 16,15-20

Streda 26. 4. – ferie
1. čt.: Sk 5,17-26
Ž 34(33),2-3.4-5.6-7.8-9
Odp.: 7a (*Ubožák zavolal a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 3,16-21

Čtvrtok 27. 4. – ferie
1. čt.: Sk 5,27-33
Ž 34(33),2+9.17-18.19-20
Odp.: 7a (*Ubožák zavolal a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 3,31-36

Pátek 28. 4. – nezávazná památka sv. Petra Chanela nebo sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu
1. čt.: Sk 5,34-42
Ž 27(26),1.4.13-14
Odp.: 4ab (*Jedno od Hospodina žádám, abych směl přebývat v Hospodinově domě. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,1-15

Sobota 29. 4. – svátek sv. Kateriny Sienské
1. čt.: 1 Jan 1,5-2,2
Ž 103(102),1-2.3-4.8-9.
13-14.17-18a
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 11,25-30

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. DUBNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 4.		PO 24. 4.		ÚT 25. 4.		ST 26. 4.		ČT 27. 4.		PÁ 28. 4.		SO 29. 4.	
Antifona	471	527	518	582	1354	1499	518	582	518	582	518	582	1741	1961
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	518	582	1673	1893	518	582	518	582	518	582	1742	1961
Antifony	472	528	935	1046	1682	1499	965	1079	981	1097	998	1115	1742	1962
Žalmy	813	914	936	1046	813	914	965	1079	981	1097	998	1115	813	914
Krátké čtení a zpěv	514	577	520	584	1682	1500	526	591	529	595	532	599	1743	1962
Antifona k Zach. kantiku	515	578	520	584	1354	1500	526	592	530	595	533	599	1355	1507
Prosby	515	578	520	585	1683	1500	526	592	530	595	533	599	1744	1963
Závěrečná modlitba	515	578	1353	1498	1354	1501	527	592	530	596	1355	1505	1355	1507
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	474	530	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	474	530	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	476	532	521	585	1684	1501	527	593	530	596	534	600	1745	1964
Závěrečná modlitba	515	578	521	585	1354	1501	527	592	530	596	533	600	1355	1507
Nešpory:														
SO 22. 4.														
Hymnus	477	533	477	533	517	581	1685	1502	517	581	517	581	517	581
Antifony	478	534	478	534	945	1057	1685	1503	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	478	534	478	534	945	1057	1678	1897	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	513	576	516	579	522	586	1686	1503	528	593	531	597	535	601
Ant. ke kant. P. M.	513	576	516	579	522	587	1354	1504	528	594	532	598	535	601
Prosby	513	576	516	579	522	587	1686	1504	528	594	532	598	535	602
Záv. modlitba	515	578	515	578	1353	1498	1354	1501	527	592	530	596	1355	1505
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

LITURGIE, MODLITBY

SPOLEČNÉ PROSBY VĚŘÍCÍCH • DOBA BĚHEM ROKU (VŠEDNÍ DNY)
Z různých pramenů sestavili bohoslovci Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci
 • Redakce **P. Mgr. Vladimír Mrázek** a **Mgr. Daniel Dehner**

Přímluvy ke mši svaté pro všední dny všech 34 týdnů liturgického mezidobí. Navíc jsou přidány prosby pro Týden modliteb za jednotu křesťanů. Vyšlo s církevním schválením.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Váz., A5, 216 stran, 189 Kč

NOVÉNA KE SV. FILIPU NERIMU
Bl. John Henry Newman • Z anglických originálů sestavil fr. Štěpán M. Filip OP • Překlad Jiří Gračka a Štěpán M. Filip OP • Odpovědná

redaktorka Kateřina Kutarněová • Redakční spolupráce Lucie Cekotová, Milan Žonca a P. Štěpán Smolen

Novéna, litanie a modlitby ke sv. Filipovi Nerimu z pera bl. Johna Henry Newmana.

Hesperion, z. s. • Brož., 103x145 mm, 56 stran, 35 Kč

SVĚDECTVÍ

OTEC ŠPIDLÍK MEZI NÁMI • HUMORESKY

Michal Altrichter • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

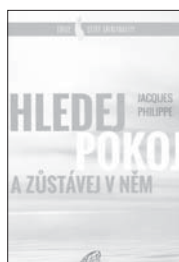
Svědectví o humoru i o vážných životních epizodách zachycených z bezprostřední blízkosti kardinála Špidlíka.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Druhé vydání • Brož., A6, 44 stran, 40 Kč

PRO DUCHOVNÍ RŮST I PRAKTICKÝ ŽIVOT

HLEDEJ POKOJ A ZŮSTÁVEJ V NĚM
Jacques Philippe • Z francouzštiny přeložila Veronika Křenková

Naše doba je dobou neklidu. Ten často zasahuje i do duchovního života. Naše hledání Boha a služba bližním je jím ohrožena. A stačilo by se jen navrátit k pokoji a důvěře malých dětí – tak, jak nás vybízí evangelium...

Paulínky • Druhé vydání

Brož., 115x175 mm, 96 stran, 119 Kč

ŘEKNI TO JINAK • POUŽÍVEJTE SPRÁVNÁ SLOVA VE SPRÁVNÝ ČAS

Carl Alasko • Z angličtiny přeložila Pavla Le Roch • Odpovědná redaktorka Michaela Škultéty

Kolikrát se vám stalo, že jste v nějaké situaci nějak zareagovali, a později jste si říkali: „Měl jsem to říct jinak, takhle.“ To už ale často bývá pozdě. Je ale možné se dovednosti říkat ta správná slova ve správný čas naučit? Autor této knihy je o tom přesvědčen a na základě své dlouholeté terapeutické praxe vytvořil 60 modelových scén z několika oblastí, ať již jde o navazování vztahů, budování dlouhodobých vztahů, vztahy mezi rodiči a dětmi, kolegy na pracovišti anebo v každodenním životě.

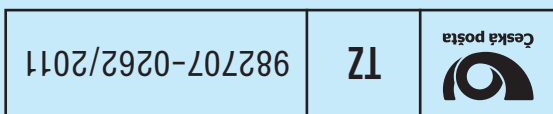
Portál, s. r. o.

Brož., 130x200 mm, 200 stran, 289 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r. o. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz. Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.